

Audio Reference book

Audio Reference book for the English Speaking or hard of hearing.

A.E.G.T.T.E

An Englishmen's Guide To
The Efteling Fan
Publication

AEGTTE.weebly.com AEGTTE@gmail.com

INDEX

De Zes Dienaren (The Six Servants)	p. 1-4
Roodkapje (Little Red Riding Hood)	p. 5-6
De Dansende Schoentjes (The Dancing Shoes)	p. 7-8
Raponsje (Rapunzel)	p. 9-10
Vrouw Holle (Frau Holle)	p. 11-12
Herberg De Ersteling (Inn Ye Firstling)	p. 13-14
Sneeuwitje (Snow White)	p. 15-17
De Zes Zwanen (The Six Swans)	p. 18-19
Assepoester (Cinderella)	p. 20-21
De Magische Klok (The Magic Clock)	p. 22-26
De Indische Waterlelies (The Indian Waterlilies)	p. 27-28
Het Meisje Met De Zwavelstokjes (The Little Match Girl)	p. 29-31
De Nieuwe Kleren Van De Keizer (The Emperors New Clothes)	p. 32-34
De Chinese Nachtegaal (The Chinese Nightingale)	p. 35-37
Villa Volta	p. 38-42
Het Volk Van Laaf (The People Of Laaf)	p. 43-46

DE ZES DIENAREN
(THE SIX SERVANTS)

Outdoor showing

DE ZES DIENAREN (THE SIX SERVANTS)

ENGLISH

A long time ago in a distant land there lived a beautiful princess. She was so beautiful and kind that many princes had come to ask for her hand in marriage. But her stepmother was a wicked queen, who was very miserly yet wanted to grow richer.

Therefore, before she would consent to a marriage, each prince had to accomplish a very difficult task.

And, if he could not, then the executioner would cut off his head, and the queen would take possession of all the land the dead prince had owned.

Since there had been many princes who had wanted to marry the princess but were unable to accomplish the very, very difficult tasks, the wicked queen had gotten quite wealthy.

Then one day, another prince reported to the Queen. And because he was much smarter than his predecessors, he had hired six servants on the way, each of which possessed a very special ability.

The first, called Putoor (Pit Ear) had such big ears that he could hear all that was happening in the world.

Springkuit (Jump Calf), the second servant, had such long legs, that he could run from here to China within half an hour.

The third had such a great belly, more than long ladders were needed in order to peer over it.

His name was Heuvelbuik (Hill Belly).

The fourth, known as Kogeloog (Bullet Eye), was always kept blindfolded, because his eyes were so strong that anything he looked at would explode into pieces.

The fifth was a wonderful guy.

DUTCH

Heel lang geleden woonde in een ver land een beeldschone prinses. Ze was zo mooi en lief dat vele prinses haar hand waren komen vragen. Maar, haar stiefmoeder was een boze koningin, die erg gierig was en steeds maar rijker wilde worden.

Daarom moest iedere prins, voor zij de toestemming tot een huwelijk wilde geven, eerst iets heel moeilijks doen.

En als-ie dat niet kon, dan hakte de beul z'n hoofd eraf, en dan nam de boze koningin al het land van de dode prins in haar bezit.

Daar er al veel prinses waren geweest die met de prinses wilden trouwen, maar dat hele, hele moeilijke iets niet konden volbrengen, was de boze koningin zeer rijk geworden.

Op zekere dag echter meldde zich weer een prins aan bij de koningin. En omdat-ie veel slimmer was dan zijn voorgangers, had-ie onderweg zes dienaren gehuurd, die ieder over een zeer bijzondere eigenschap beschikten.

De eerste, Putoor geheten, had zúlke grote oren dat-ie alles kon horen wat er op de wereld gebeurde.

Springkuit, de tweede knecht, had zúlke lange benen, dat-ie in een half uur van China tot hier kon lopen.

De derde had zó'n grote buik, dat je meer dan lange ladders nodig had, om erover heen te kunnen kijken.

Zijn naam was dan ook Heuvelbuik.

De vierde, Kogeloog geheten, moest steeds geblinddoekt zijn, want z'n ogen waren zo sterk dat alles stuksprong waar-ie naar keek. De vijfde was een wonderlijke kerel.

DE ZES DIENAREN (THE SIX SERVANTS)

ENGLISH

This one, the hotter it got, the colder he felt. His name was therefore Koukleum (Shivery). And the sixth could stretch his neck so far that he could see all that was happening in the world. His name was Langnek (Long Neck).

How friendly the false queen was, when yet another prince came to ask for the hand of the princess. "Of course," she said, "Of course you can marry the princess. "

"However, you have to see to it that within a quarter of an hour she will be standing right here in front of me. "Now that did not seem all that difficult to the prince.

But when Langnek had stretched out his neck and Putoor put his ear to the ground, to listen, it appeared that the princess was sitting at the other end of the kingdom and was crying. This made the prince very sad, for he thought: "Oh, I could never get the princess here within a quarter of an hour."

But he had not accounted for Springkuit. He quickly put the prince on his back, took under his one arm Kogeloog and Koukleum and under his other arm Heuvelbuik, and he began to run, so fast that Putoor could no longer see him after the count of three.

In just a few minutes they arrived at the other side of the country. However, a large water passage blocked them. No problem! Heuvelbuik drank all the water, and they went on, ...until they came to a large rock they could not cross. But Kogeloog jumped into action. He pulled the blindfold from his eyes and **BANGGG!**

DUTCH

Die, hoe warmer het werd, hoe kouder hij zich voelde.

Hij heette dan ook Koukleum. En de zesde, die kon z'n nek zó lang uitrekken dat-ie alles kon zien wat er op de wereld gebeurde. Daarom was zijn naam Langnek.

Wat was die valse koningin vriendelijk, toen er weer een prins om de hand van de prinses kwam vragen. 'Natuurlijk,' zei ze, 'natuurlijk mag jij met de prinses trouwen.

Maar, dan moet je zorgen dat ze binnen een kwartier hier voor me staat.' Nu, dat leek de prins niet zo heel moeilijk.

Maar toen Langnek z'n hals eens flink had uitgerekt en Putoor z'n oor tegen de grond hield, om de luisteren, bleek het dat de prinses helemaal aan het andere eind van het koninkrijk zat, en huilde.

De prins werd toen erg verdrietig, want hij dacht: 'Ach, dat lukt me nooit, om de prinses in een kwartier hierheen te halen.'

Maar, hij had niet op Springkuit gerekend. Die zette de prins vlug op z'n rug, nam onder z'n ene arm Kogeloog en Koukleum en onder z'n andere arm Heuvelbuik, en begon te rennen, zó hard, dat Putoor hem na drie tellen al niet meer zien kon.

Na een paar minuten waren ze helemaal aan de andere kant van het land. Doch, een groot water versperde hen de doortocht. Geen nood! Heuvelbuik dronk al het water op, en weer ging het verder, ... tot ze aan een grote rots kwamen waar ze niet overheen konden. Maar hier kwam Kogeloog in actie. Hij trok de blinddoek weg van z'n ogen en **BENGGG!**

DE ZES DIENAREN (THE SIX SERVANTS)

ENGLISH

The entire rock exploded into pieces. Moments later they came to a great fire. But Koukleum only had to blow on it with his icy cold breath, and all the fire went out immediately.

The Prince and Springkuit ran on, and oh yes. There they found the princess. She was sitting on the moss under a big tree, and her face was wet with tears. But that soon changed when she realized that the prince was here to come to her rescue.

"Now hurry back Springkuit," said the Prince, "Because time is short!" "Hahaha, hah, then I can finally let loose," said Springkuit, he took the prince and the princess on his back and began to run like he had never run before. Along the way they picked up Koukleum, Kogeloog and Heuvelbuik, and were returned to the palace in an instant.

There Langnek and Putoor were already waiting for the prince holding the prince's horse by the bridle. How angry the false queen was, when she saw that the prince had returned within a quarter of an hour with the princess. But yes, she had to accept their marriage now. The prince sat the princess before him on his horse, and then they rode on to his country.

Well, I'm sure you understand a great wedding was celebrated there. And yes, they lived happily ever after together. Where the servants Heuvelbuik, Putoor, Koukleum and Springkuit went afterwards, nobody knows. But Langnek, accompanied by Kogeloog.... yes, they went to the Efteling. Because, as Langnek said "My eyes will never ever tire of all the sights I see here". And so it came to pass that Langnek is still sitting here today.....

DUTCH

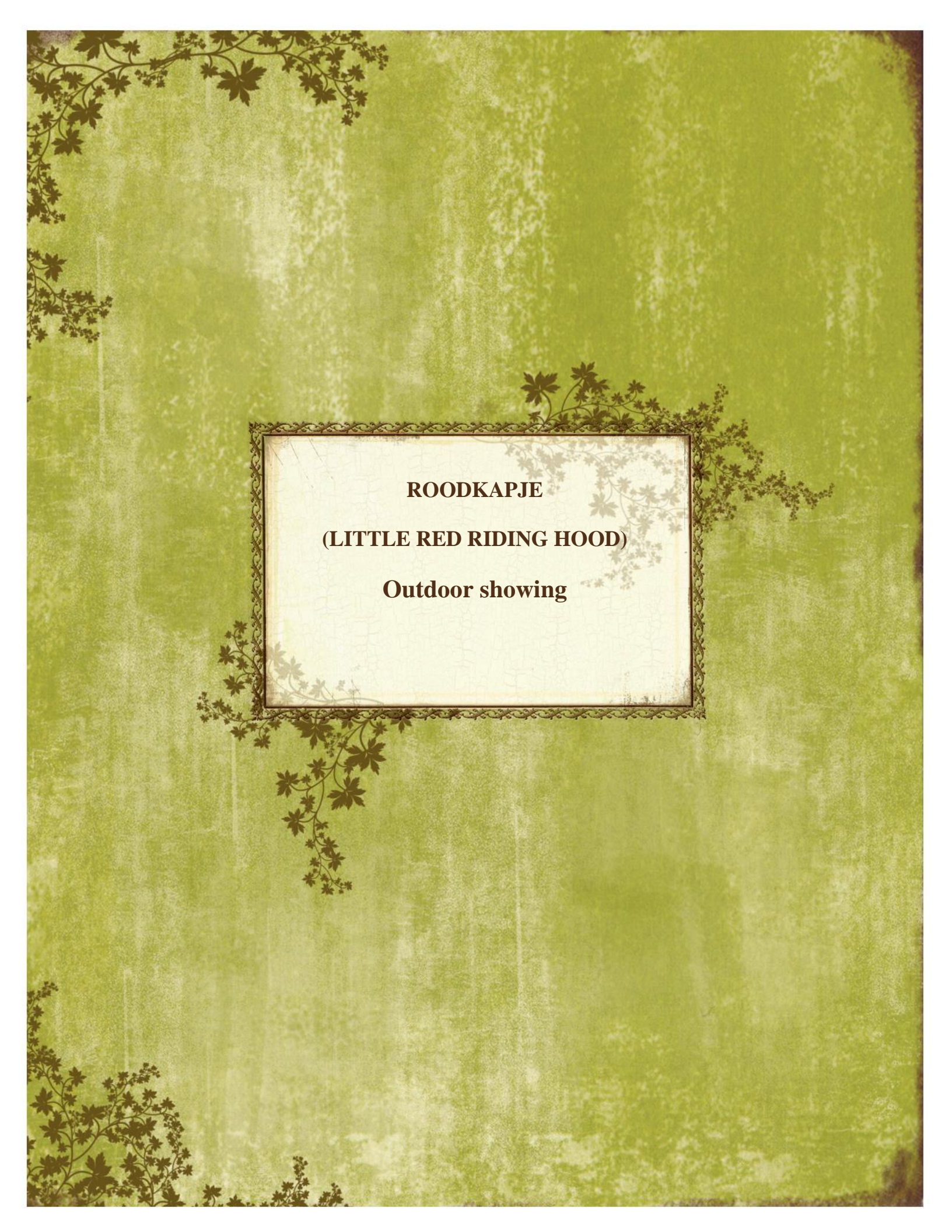
De hele rots sprong uit elkaar. Even later kwamen ze aan een geweldig vuur. Maar Koukleum hoefde maar even met z'n koude adem te blazen, en al het vuur doofde onmiddellijk.

De prins en Springkuit renden verder, en ja hoor. daar vonden ze het prinsesje. Ze zat onder een dikke boom op het mos, en haar gezichtje was nog nat van tranen. Doch, dat veranderde gauw, toen ze begreep dat de prins haar kwam verlossen.

'Nu vlug terug, Springkuit,' zei de prins, 'want de tijd is kort!' 'Hahaha, haa, dan ik eindelijk eens flink doorlopen,' riep Springkuit, hij nam de prins en het prinsesje op z'n rug en begon te rennen, zoals-ie nog nooit gerend had. Onderweg namen ze Koukleum, Kogeloog en Heuvelbuik mee terug, en toen waren ze in een oogwenk weer bij het paleis.

Daar stonden Putoor en Langnek al te wachten, met het paard van de prins aan de teugel. Wat was die valse koningin boos, toen ze zag dat de prins binnen een kwartier met de prinses terug was. Ja, maar ze moest het wel goedvinden dat ze gingen trouwen. De prins nam de prinses dan ook voor zich op z'n paard, en toen reden ze naar zijn land.

Nou, jullie kunnen begrijpen wat een bruiloft daar gevierd werd. En ja, ze leefden dan ook nog lang en gelukkig samen. Waar de knechten Heuvelbuik, Putoor, Koukleum en Springkuit nadien heengingen; niemand weet het meer. Maar Langnek, vergezeld van Kogeloog.... ja, die vertrokken naar de Efteling. Want, zo zei hij, daar kom ik nooit, en nooit uitgekeken. En zo komt het, dat Langnek nog steeds hier zit....

ROODKAPJE
(LITTLE RED RIDING HOOD)
Outdoor showing

ROODKAPJE (LITTLE RED RIDING HOOD)

ENGLISH

One day Little Red Riding Hood had gone to her grandmother, who lived alone in a cottage in the forest.

Along the way she picked flowers as she sang: "Little Red Cap where are you going, so alone so alone. Little Red Cap where are you going, so alone."

When she rang the bell, Karkeeltje the tame crow began to crow nervously.

It was as if he wanted to warn Little Red Riding Hood about something.

Yes there was reason to. For the big bad wolf had entered grandma's house and had eaten her up, skin and bone.

Look inside through the windows. There lies the big bad wolf in grandma's bed.

Look how he licks his lips in the hope that Little Red Riding Hood will come through the door in a moment.

You all know how the story goes. Red Riding Hood and grandmother are fortunately rescued by the hunter. And they lived happily ever after.

DUTCH

Op zekere dag was roodkapje naar haar grootmoeder gegaan, die alleen in een huisje in het bos woonde

Onderweg had ze bloempjes geplukt terwijl ze zong: "Zeg roodkapje waar ga je hene, zo alleen zo alleen. Zeg roodkapje waar ga je hene, zo alleen."

Toen ze aanbelde begon Karkeeltje de tamme kraai zenuwachtig te kraaien

Het was alsof hij roodkapje voor iets wilde waarschuwen.

Ja daar was wel reden voor want de grote boze wolf was grootmoeders huisje binnengekomen en had haar met huid en haar opgegeten.

Kijk maar eens naar binnen door de ramen. Daar ligt de boze wolf in grootmoeders bed. Kijk eens hoe hij likkebaard in de hoop dat roodkapje zo dadelijk binnen zal komen.

Jullie weten allemaal hoe het sprookje verder gaat. Roodkapje en grootmoeder zijn gelukkig door de jager gered. En ze leefde nog lang en gelukkig.

DE DANSENDE SCHOENTJES

(THE DANCING SHOES)

Outdoor showing

○ DE DANSENDE SCHOENTJES (THE DANCING SHOES) ○

ENGLISH

A long time ago there was a little girl who was so poor that she always had to walk barefoot. When her mother died, Karen (for this is what the girl was called) came to live with a sweet old lady. She liked this very much. She got new clothes and new shoes for the first time. A rich shoemaker from the city made her beautiful red patent leather shoes. On a Sunday, she went to church with her new red shoes. All the people looked at her. "Red shoes in church?!" They said to each other. They didn't think it appropriate at all. In front of the church stood a soldier with a long beard. He did not like vain girls and said, "Those are nice dancing shoes but they are no good for church. They are for dancing". Karen could not resist trying a few dance steps. But what happened? Her shoes kept on dancing. On and on! The old lady's coachman had to lift her into the carriage and take her shoes off for her.

One day the old lady was taken ill. But Karen did not take care of that sweet old lady. No, she would rather go to a grand ball. She put on her red shoes and immediately they started to dance. She danced her way out of the room and out into the world. Karen could not stop. The shoes kept on dancing and dancing. And Karen was so tired.

How long she danced we do not know. A day, a week? But one day she danced her way past a small house. In it lived an executioner.

"Take my shoes!" yelled Karen. "I will" said the executioner. He took his axe and cleaved the shoes off her feet. Karen ran as fast as she could back to the old lady. But the shoes danced on into the world.

Look. Here they are dancing still.

DUTCH

Heel lang geleden was er eens een klein meisje dat zo arm was dat ze altijd op blote voeten moest lopen.

Toen haar moeder stierf kwam Karen (zo heet dat meisje) in huis bij een lieve oude dame. Dat vond ze erg fijn .

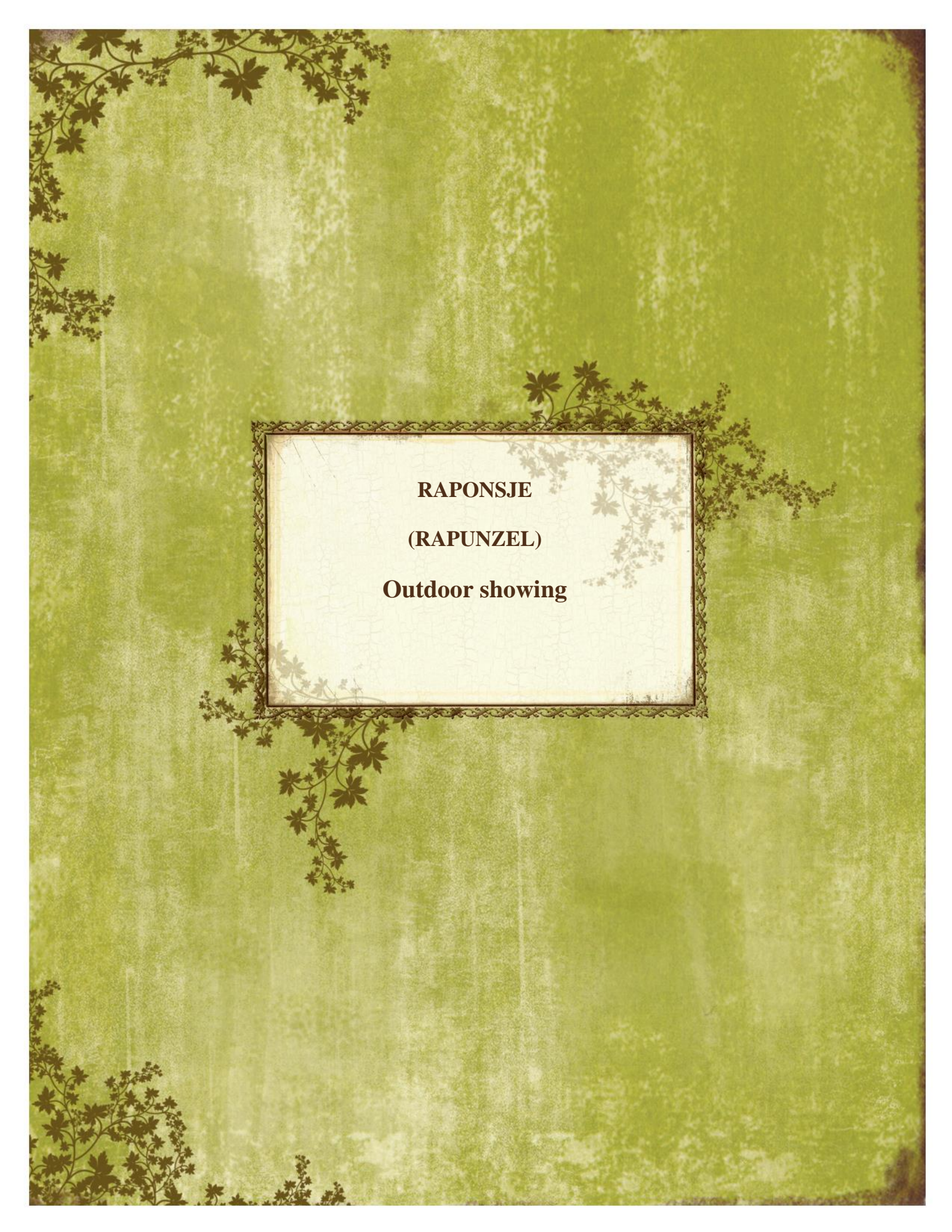
Ze kreeg nieuwe kleren en voor het eerst ook nieuwe schoentjes. Een rijke schoenmaker uit de stad maakte voor haar prachtige rode lakschoentjes

Op een zondag ging ze met haar nieuwe rode schoentjes naar de kerk. Alle mensen keken ernaar. "Rode schoentjes in de kerk?!" "Zeiden ze tegen elkaar. Dat vonden ze helemaal niet zoals het hoorde. Voor de kerk stond een soldaat met een lange baard. Hij hield niet van ijdele meisjes en zei: "Dat zijn mooie dans schoentjes maar het is niets voor in de kerk. Daar moet je mee dansen.". Karen kon het niet nalaten een paar danspasjes te maken. Maar wat gebeurde er? Haar schoentjes bleven dansen. Steeds door. De koetsier van de oude dame moest haar optillen in het rijtuig en de schoentjes voor haar uitdoen.

Op een dag werd de oude dame ziek. Maar Karen zorgde niet voor die lieve oude dame. Nee ze ging liever naar een groot bal. Ze deed haar rode schoentjes aan en die begonnen meteen te dansen. Ze dansde de kamer uit naar buiten. Karen kon niet meer stilstaan. De schoentjes bleven dansen en dansen. En Karen werd zo moe.

Hoe lang ze gedanst heeft weten we niet. Een dag, een week? Maar op een dag dansde ze een klein huisje voorbij. Daarin woonde een beul." Neem mijn schoentjes!" Schreeuwde Karen. "Dat zal ik doen" Zei de beul. Hij nam zijn bijl en hakte de schoentjes van haar voeten. Karen liep toen zo vlug ze kon terug naar de oude dame. Maar de schoentjes danste verder de wereld door.

Kijk maar. Hier dansen ze nog steeds.

RAPONSJE
(RAPUNZEL)

Outdoor showing

RAPONSJE (RAPUNZEL)

ENGLISH

There was once a couple and they lived next door to a witch. When the woman became pregnant she had an irresistible craving for rapunzel. Rapunzel is of a type of lettuce that grew in the garden of the witch.

"You can eat as much rapunzel as you like, but in exchange I get your baby." The child, named Rapunzel was so beautiful that the witch locked her away in a tower with no doors and no stairs. When she brought her food she cried: "Rapunzel, Rapunzel let down your hair".

And then Rapunzel would drop her long braid out of the window so that the witch could climb in to the tower.

When a young prince saw this one night he also visited Rapunzel, and they fell in love instantly.

When the witch discovered their love, she was so angry that she cut off Rapunzel's braid. "I'll banish you to some desolate place!"

The prince jumped out the window in sorrow and became blind.

And how did the story end? Years later, Rapunzel found him. Her tears of joy touched his eyes which allowed the prince to see again. And they lived happily ever after.

DUTCH

Er was eens een echtpaar en ze woonde naast een toverknoel. toen de vrouw zwanger raakte kreeg ze een onbedwingbare zin in rapunzel. rapunzel is een soort veldsla die groeide in de tuin van de toverknoel.

"Je mag zo veel rapunzel eten als je wil, maar in ruil daarvoor krijg ik jullie kindje." Het kindje, Raponsje geheten was zo mooi dat de toverknoel haar opsloot in een toren zonder deur en zonder trap. Wanneer ze haar eten bracht riep ze: "Raponsje Raponsje laat vallen je haar."

En daarop liet Raponsje haar lange vlecht uit het raam naar beneden zodat de toverknoel naar binnen kon klimmen.

Toen een jonge prins dit op een avond zag bezocht ook hij Raponsje en ze werden op slag verliefd.

Toen de toverknoel hun liefde ontdekte werd ze zo boos dat ze Raponsjes vlecht afknipte. "Ik zal je verbannen naar een onherbergzaam oord!"

Van verdriet sprong de prins uit het raam waardoor hij blind werd.

En hoe liep dat nou af? Jaren later vond Raponsje hem. En haar vreugdetranen raakte zijn ogen waardoor de prins weer kon zien. En ze leefde nog lang en gelukkig.

VROUW HOLLE

(FRAU HOLLE)

Outdoor showing

VROUW HOLLE (FRAU HOLLE)

ENGLISH

There once was a woman who had two daughters, Rita and Mina.

Rita was very sweet but Mina was terribly lazy and stupid. Still the mother loved Mina more, the lazy daughter and therefore Rita always had to do the tedious jobs. One day while spinning, Rita dropped her spindle coil into the well and she dared not go home without it. Desperate, she jumped into the water of the well. She sank down and wound up in a totally different world. What did she hear? She heard cries. "Take us out we're done!".

Rita hurried to where the voices were coming from. Look, there was bread steaming in the oven. Rita quickly removed them from the hot oven. When she turned suddenly there was an old woman standing behind her. "You're an industrious girl, would you like to work for me?". Rita did and from that moment on she worked for Frau Holle. She polished and scrubbed and shook the bedding so hard that it snowed on earth. But after a while she got homesick. She longed to return to Earth. She took leave of Frau Holle and when she left the house, as a reward she was completely covered in gold. Rita arrived home like this.

But when her sister saw this she was terribly jealous and do you know what that lazy Mina did? She jumped into the well. Upon arrival at the bottom she heard calling, "Pick us pick us! We are ripe!". They were shiny apples on a tree. But Mina was lazy and did not pick them. But she did go to work for Frau Holle. Well work... really she didn't do anything. Mother Holle was therefore very angry and when the time came to say goodbye, instead of gold, Mina was covered in tar. Pitch black, she came back to earth. No one recognized her anymore and the cock crowed "Kiekeriekier kiekeriekeer! Black Mina is here."

DUTCH

Er was eens een vrouw die twee dochters had, Rita en Mina.

Rita was erg lief maar Mina was vreselijk lui en dom. Toch hield de moeder meer van Mina, de luie dochter en daarom moest Rita altijd het vervelende werk doen. Op een dag liet Rita bij het spinnen haar spoel in de put vallen en ze durfde zonder spoel niet naar huis. Wanhopig sprong ze in het water van de put. Ze zonk naar beneden en kwam terecht in een hele andere wereld. Wat hoorde ze daar? Ze hoorde roepen. "Haal ons eruit we zijn gaar!".

Rita liep vlug naar de kant waar de stemmen vandaan kwamen. Kijk, daar lagen in de oven dampende broden. Rita haalde ze er vlug uit en toen ze omkeek stond daar opeens achter haar een vrouwtje. "Jij bent een vlijtig meisje, zou jij bij mij willen werken?". Dat wilde Rita wel en vanaf dat ogenblik bleef Rita werken bij Vrouw Holle.

Ze boende en schrobde en schudde de bedden zo hard dat het dan op aarde sneeuwde. Maar toch na een tijdje kreeg ze heimwee. Ze wilde dolgraag naar de aarde terug. Ze nam afscheid van Vrouw Holle en toen ze het huisje verliet werd ze als beloning helemaal met goud overgoten. Zo kwam Rita thuis.

Maar toen haar zusje dat zag werd ze verschrikkelijk jaloers en weet je wat die luie Mina toen deed? Ze sprong ook in de put. Beneden aangekomen hoorde ze ook roepen. "Pluk ons pluk ons! We zijn rijp!". Het waren glanzende appels aan een boom. Maar Mina was lui en plukte ze niet. Maar ze ging wel werken bij Vrouw Holle.

Ja werken, eigenlijk voerde ze niets uit. Vrouw Holle werd dan ook verschrikkelijk kwaad en toen Mina afscheid nam kreeg ze in plaats van goud, pek over zich heen gegoten. Pikzwart kwam ze terug op aarde. Niemand herkende haar meer en de haan kraaide "Kiekeriekier kiekeriekeer! De zwarte Mina is weer hier."

HERBERG DE ERSTELING

(INN YE FIRSTLING)

Indoor showing

HERBERG DE ERSTELING (INN YE FIRSTLING)

ENGLISH

Welcome, noble visitor to this humble inn.
And rest a bit, so we can tell you stories about
the wonderful things that happened here once
upon a time...

Long, long ago a mean innkeeper lived in this
inn. Three sons of a poor tailor came and
visited him. These had each been given special
rewards for completing their apprenticeships
by their masters. A wondrous donkey
"Donkey lift your tail!", a magic table and a
magic club

The second son came to this inn after the
sneaky innkeeper had already stolen his older
brother's wondrous donkey.

"The fire under the cauldron is already out"
the innkeeper growled
"Well I'll just supply my own meal"
said the son.

The innkeeper who thought this was very
suspicious, left the taproom to listen by the
door,

"What was it again? Euheehmm eh table lay
...? Lay thy self... Table.
Table lay thy self! ...
Oohh, Mmmm....
Oh o!

Noble visitor, after the innkeeper heard and
saw all this, he switched out the magic table
with a normal table.
When the youngest son heard about the thefts,
he too went to the inn but to teach the
innkeeper a lesson.
He cried "Club out of the sack!"
The club kept on thrashing the innkeeper
until he returned the magic table and wonder
donkey. Afterwards there was a big
celebration and they lived happily ever after!

... ah, excuse me noble guest. I see, you are
continuing your journey. Have a good
journey, until your next meal in Herberg De
Ersteling!!

DUTCH

Welkom edele bezoeker, in deze nederige
herberg. En rust wat, zodat ik u kan verhalen
over de wonderlijke dingen die hier eens
gebeurden. Lang, heel lang geleden woonde in
deze herberg een gemene waard. Bij hem
kwamen drie zonen van een arme kleermaker.
Deze hadden als beloning van hun leermeester
een wonderzezel "Ezeltje strek je!", een
tovertafeltje en een magische knuppel
gekregen

De tweede zoon kwam in deze herberg waar
de sluwe waard al eerder de wonderzezel van
zijn oudere broer had gestolen.

"Het vuur onder de pot is al gedoofd",
gromde de waard. "Nou, ik zorg wel voor
mijn eigen maal", zei de zoon. De waard, die
dit zeer verdacht vond, verliet de gelagkamer
en legde zijn oor te luisteren tegen de deur.

"Wat was het ook alweer? Uhhh. Tafeltje-
dekj... Tafel... Dekje-ta... Tafeltje dek je!"
"Goh! Mmm!"
"Oh-o!"

Edele bezoeker, nadat de waard dit alles
gehoord en gezien had, verruilde hij het
tovertafeltje voor een gewoon tafeltje. Toen de
jongste zoon hoorde van de diefstallen, ging
ook hij naar de herberg, om de waard een
lesje te leren. En riep: "Knuppeltje, uit de
zak!". De knuppel ranselde de waard net zo
lang totdat hij de wonderzezel en het
tovertafeltje had teruggegeven. Daarna was er
een groot feest en ze leefden nog lang en
gelukkig!

Ach, excuseert u mij, edele gast. Ik zie, u gaat
de reis voortzetten. Goede reis, en tot een
volgende maal in Herberg de Ersteling!

SNEEUWWITJE

(SNOW WHITE)

Indoor showing

SNEEUWWITJE (SNOWWHITE)

ENGLISH

Once upon a time there was a beautiful princess with a special name: Snow White. Her mother named her this way when she was born because her skin was as white as snow and her hair was a black as ebony. Shortly after the queen died.

One day the king remarried a pretty woman whom no one had heard of. No one knew that this pretty but false queen was actually an ugly witch who was very jealous of the beauty of Snow White. The people had to adore her. She had to be the most beautiful and important person in all the land. Not Snow White! And that's why she made more and more new magic potions. To look even more beautiful.

And so it came to pass that every day she stood in front of her magic mirror and asked "Mirror mirror on the wall, who is the fairest of them all?" And the mirror would answer "Your majesty, beauty like yours knows no equal. Noble lady you are the fairest of them all."

But Snow White grew up and become more and more beautiful every day. One day the mirror answered:
" Oh Queen, very beautiful are you.
But Princess Snow White is a thousand times more beautiful than you now."
Raging with envy and jealousy the false queen thought of a terrible plan to deal with Snow White. She called the hunter to her and said:

DUTCH

Er was eens een beeldschone prinses met een bijzondere naam: Sneeuwwitje. Haar moeder de koningin had haar die naam bij haar geboorte gegeven, omdat haar huid zo wit als sneeuw was, en haar haar zo zwart als ebbenhout.
Kort daarna stierf de koningin.

Op een dag hertrouwde de koning met een mooie vrouw van wie nog nooit iemand eerder had gehoord. Niemand wist dat deze mooie, maar valse koningin eigenlijk een lelijke heks was, die heel erg jaloers was op de schoonheid van Sneeuwwitje.
Het volk moest háár adoreren, zij moest de mooiste en belangrijkste persoon in het land zijn, en niet Sneeuwwitje! En daarom maakte zij steeds nieuwe toverdrankjes, om er alsmaar nog mooier uit te zien.

En zo kwam het, dat ze elke dag voor haar toverspiegel stond en vroeg: "Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wie is de mooiste van het hele land?" En steeds antwoordde de spiegel:
"Majesteit, zo mooi als u is er geen.
Edele vrouwe, u bent het mooiste van iedereen."

Maar Sneeuwwitje groeide op, en werd met de dag mooier. Op een dag antwoordde de spiegel dan ook:
"O koningin, heel mooi bent u.
Maar prinses Sneeuwwitje is duizend maal mooier, nu."
Razend van nijd en jaloezie bedacht de valse koningin een afschuwelijk plan om voor eens en altijd af te rekenen met Sneeuwwitje. Ze riep de jager bij zich en zei:

SNEEUWWITJE (SNOWWHITE)

ENGLISH

"Take Snow White hunting in the woods. Make sure some accident befalls Snow White where she will die. Come back here immediately afterwards to tell the king and me the sad news."

When the hunter returned to the castle and told them that Snow White was devoured by a wild beast, the king was inconsolable. The queen said she wanted to retire with her grief. In reality, she went straight to the magic mirror because it always told her the truth.

"Mirror mirror on the wall who is now the fairest of them all?"

"Oh you are very beautiful my queen, yet princess Snow White is a thousand times more beautiful than you now."

"This cannot be. This cannot be true you must be wrong!
Oooohhh Snow White is dead!
She's dead!
It cannot be true!
Revenge!
Revenge!!
Revenge!!!"

Snow White now lives on yonder hills with the seven dwarfs for whom she looks after and sings to and she remains the most charming and the most beautiful person in the country.

DUTCH

"Ga op jacht in het woud met Sneeuwwitje. Dan laat je een ongeluk gebeuren, waarbij Sneeuwwitje om het leven komt. Onmiddellijk daarna kom je terug, om aan mij en de koning het trieste nieuws te melden."

Toen de jager terugkwam in het kasteel en vertelde dat Sneeuwwitje was verslonden door een wild dier, was de koning ontroostbaar. De koningin zei dat ze zich met haar verdriet even wilde terugtrekken. In werkelijkheid ging ze direct naar haar toverspiegel, omdat die altijd de waarheid sprak

"Spiegeltje spiegeltje aan de wand wie is er nu het mooiste van het land?"

"Oh koningin heel mooi bent u maar prinses sneeuwwitje is duizendmaal mooier, nu."

"Dat kan niet. Dat kan niet waar zijn je moet je je vergissen!
Oooohhh sneeuwwitje is dood!
Ze is dood!
Het kan niet waar zijn!
Vraak!
Vraak!!
Vraak!!!"

Over de gindse bergen leeft sneeuwwitje nu bij de zeven dwergen voor wie ze zorgt en zingt zo charmant is zij nog immer de mooiste van het land

DE ZES ZWANEN

(THE SIX SWANS)

Indoor showing

DE ZES ZWANEN (THE SIX SWANS)

ENGLISH

A king had six sons and a sweet little daughter.

When the monarch remarried, this could no longer be.

His new wife - jealous and vain - would hate the children.

The king hid them away in a castle, had to leave them behind.

The queen found out and was intent on vengeance.

She turned the brothers into swans, the girl was given a task.

"Six shirts you must knit, to bring back your brothers.

Made of asters instead of wool.

Shrouded in silence".

The girl dedicates herself to her task, in all her loneliness.

She does not smile and does not speak a word, Out of devoted love.

DUTCH

Een koning had zes zonen en een lieve dochter klein.

Maar toen de vorst hertrouwde mocht dit zo niet langer zijn.

Zijn nieuwe vrouw, jaloers en ijdel, zou de kinderen haten.

De koning borg ze in een slot, moest hen daar achterlaten.

De koningin ontdekte dit, en was belust op wraak.

Zij toverde de broers tot zwanen, het meisje kreeg een taak.

"Zes hemden moet jij breien, om je broertjes terug te krijgen!

Van bosasters in plaats van wol, gehuld in een stilzwijgen!"

Het meisje kwijt zich van haar taak, in al haar eenzaamheid.

Zij lacht niet en zij spreekt geen woord, uit liefde toegewijd.

ASSEPOESTER

(CINDERELLA)

Indoor showing

ASSEPOESTER (CINDERELLA)

ENGLISH

It's been a long time,
but never from my mind.
The wonders that brought the prince and me,
together for a while.

The prince had invited to his ball,
all the girls of the land.
So ardently hoping for the one,
That he could ask for; her hand.

My stepsisters, fueled by greed,
were there first.
And I ..the house slave,
could not come.
Had to clean,
because this suited me.

Once they had gone to the ball,
I cried bitterly on mother's grave.
A dress of gold and glass slippers,
were what her good spirit gave me.

Her voice so heavenly, said:
"Go quickly, but by light of the moon,
at the stroke of midnight, you have to flee,
for then the party is over for you."

I attended the ball, like a lady,
He asked me to dance ..the Prince ..
We fell in love there and then,
shy, blushing slightly ..

Then suddenly, the clock struck twelve!
The spell almost over,
I ran away from the ball.
Outside, quickly get home!
Farewell prince of mine.

In my flight I lost there,
my glass slipper by the castle.
The prince, he found it on the platform,
This magical, wonderful jewel.

Through city and country he went looking ...
for me,
the girl of his dreams.
Only to me does the slipper belong,
My time has come.

DUTCH

Het is alweer een poos gelee,
maar nooit uit mijn gedachten.
Dat wonderen de prins en mij,
voor even samen brachten.

De prins had voor zijn bal genodigd,
alle meisjes uit het land.
Zo vurig hopen op de ware,
die hij vragen kon; haar hand.

Mijn stiefzusters, gevoed door hebzucht,
waren er als eerste bij.
En ik.. de huissloof,
mocht niet mee.
Moest poetsen,
want dat paste mij.

Toen zij reeds naar het bal toe waren,
hulde ik bitter op moeders graf.
Een jurk van goud en glazen muiltjes,
waren wat haar goede geest mij gaf.

Haar stem zo hemels, sprak:
Ga snel, maar bij het schijnsel van de maan,
voor klokslag twaalfen, moet je vluchten,
is het feest voor jou gedaan.

Ik bezocht het bal, gelijk een dame,
hij vroeg mij ten dans.. de prins..
Wij werden daar op slag verliefd,
verlegen, blozend enigzins..

Toen plotsklaps, de klok sloeg twaalfen!
De betovering haast voorbij,
ik vluchtte weg van het bal.
Naar buiten, snel naar huis!
Dag prins van mij.

Al op mijn vlucht verloor ik daar,
mijn glazen muiltje bij het kasteel.
De prins hij vond het op het bordes,
Dit magisch, wonderschoon juweel.

Door stad en land ging hij op zoek... naar mij,
het meisje van zijn dromen.
Slechts mij behoort het muiltje toe,
Mijn tijd is nu gekomen

DE MAGISCHE KLOK

(THE MAGIC CLOCK)

Outdoor showing

DE MAGISCHE KLOK (THE MAGIC CLOCK)

ENGLISH

A long time ago six king's sons lived here in a beautiful castle. They were so vain that they commissioned a clock from a powerful wizard, with six knights on horseback on it, so that everyone who saw the clock would think of them.

Furthermore, the clock would only start running and the bell would only sound when the king's sons blew on their trumpets.

They had promised the wizard three bags of gold for it. But when the clock was finished and they came to get it, they had spent so much money on nice clothes and good food, they only had one bag of gold left, and so could not pay him the money that was promised.

The wizard was very angry. "If you do not have enough money, then you should not have ordered such an expensive clock," he said. "Go away. I-I-I-I'll sell that clock to someone else", and he kicked them out.

Now Clever Tony, the servant of the wizard had been standing by the door listening, and thus had heard everything. To listen at doors is a nasty thing to do, but Clever Tony had other bad qualities. He could lie like the best of them and was also dishonest. He only came into service with the wizard in the hopes of surreptitiously learning all his secrets and using them to earn lots of money.

He therefore thought up a very evil plan. Next day the wizard said to Clever Tony "Tony, Tony, I must travel. I'll have to see if I can find someone, uh, who wants to buy the Magic Clock. Here is the key to my room, see to it that nobody goes inside". "Not while I'm here!" said Clever Tony, and he waved to the wizard until he disappeared behind a hill.

DUTCH

Heel lang geleden woonden hier op een prachtig kasteel zes koningszonen. Ze waren zo ijdel, dat ze aan de machtige tovenaars een klok besteld hadden, met zes ridders te paard, zodat iedereen die de klok zag, aan hen zou denken. Bovendien mocht de klok pas gaan lopen en de bel gaan klinken, zodra de koningszonen op hun trompet bliezen.

Ze hadden de tovenaars beloofd hem daar drie zakken goud voor te geven. Maar toen de klok klaar was en ze bij hem kwamen om de klok te halen, hadden ze zoveel geld uitgegeven aan mooie kleren en lekker eten, dat ze nog maar één zak goud over hadden, en 'm dus niet konden betalen.

De tovenaars werd vreselijk boos. 'Als jullie niet genoeg geld hebben, dan hadden jullie ook niet zo'n dure klok mogen bestellen,' zei hij. 'Maak nu maar gauw dat jullie wegkomen. Ik verkoop die klok we-we-we-wel aan iemand anders' en toen zette hij hen buiten de deur.

Nu had Slimme Toontje, het knechtje van de tovenaars, achter de deur staan luisteren en zodoende alles gehoord. Aan deuren luisteren is een lelijk iets, maar Slimme Toontje had nog meer slechte eigenschappen. Hij kon liegen als de beste en was nog oneerlijk ook. Hij was alleen maar bij de tovenaars in dienst gekomen om stiekem achter alle geheimen te komen, in de hoop daar veel geld mee te kunnen verdienen.

En hij verzong dan ook een heel boos plan. De volgende dag zei de tovenaars tegen Slimme Toon: 'Toon, Toon, ik moet op reis. Ik ga proberen of ik niet iemand kan vinden, eh, die de Magische Klok wil kopen. Hier is de sleutel van m'n kamer; pas goed op dat 'r niemand binnenkomt.' 'Hèhè, niet zolang ik er ben!' zei Slimme Toon en hij wuifde de tovenaars na tot die achter een heuvel verdwenen was.

DE MAGISCHE KLOK (THE MAGIC CLOCK)

ENGLISH

Then Clever Tony ran down the stairs and walked through the dark forest to the castle, where he had himself presented to the king's sons.

"What are you doing here?" asked the king's eldest son. "I-I-I am the servant of the magician," said Clever Tony, "and I'll tell you how you can get the Magic Clock for only one bag of gold. If you give me that bag of gold, then I'll open the wizard's chamber. Then you can well, just take the clock."

"Hooray" cried the king's six sons, and when they heard that the wizard was travelling, one of them took Clever Tony on his horse, and all together they rode to the tower of the wizard. The princes took the gold hands, the face, the six knights and the bell onto their horses and rode back to the castle.

Clever Tony began to work hard. He plastered the dial into the turret of the castle courtyard. Then came the knights. And at the very top of the tower he placed the bell. The king's sons could not believe their eyes.

Oh, what a beautiful clock that was. And they took great pleasure in knowing they had tricked the good wizard. When the clock was finished, the king's sons went and got their trumpets. "Blow it," said Clever Tony, "then you'll see something worthwhile."

They did, and yes: the hands of the clock began to turn, the knights began to ride and the bell...no. The bell did not begin to ring. No matter how hard they blew, the bell did not ring. The princes were terribly angry with Clever Tony.

DUTCH

Toen rende Slimme Toon de trappen af en liep op een holletje het donkere bos door, naar het kasteel, waar hij zich bij de koningszonen liet aandienen.

'Wat kom jij hier doen?' vroeg de oudste koningszoon. 'Ik-ik-ik-ik ben de knecht van de tovenaar,' zei Slimme Toon, 'en ik kom jullie vertellen hoe je voor één zak goud de Magische Klok kunt krijgen. Als jullie mij die zak goud geven, dan zal ik de deur van de kamer van de tovenaar opendoen. Dan kunnen jullie de klok, nou, gewoon meenemen.'

'Hoeraaa' riepen de zes koningszonen, en toen ze hoorden dat de tovenaar op reis was, nam één van hen Slimme Toon voor zich op z'n paard, en reden met z'n allen in galop naar de toren van de tovenaar. De koningszonen pakten daar de gouden wijzers, de wijzerplaat, de zes ruitertjes en de bel op hun paarden en reden terug naar het kasteel.

Slimme Toon begon hard te werken. Hij metselde de wijzerplaat in het torentje van het kasteelplein. Daarboven kwamen de ruitertjes. En helemaal op het dak van de toren maakte hij de bel. De koningszonen keken hun ogen uit.

Oh, wat een mooie klok was dat. En ze hadden veel plezier dat ze die goeie tovenaar zó lelijk bij de neus hadden genomen. Toen de klok klaar was, gingen de koningszonen hun trompetten halen. 'Blaas maar,' zei Slimme Toon, 'dan zul je eens wat zien.'

Dat deden ze, en ja hoor: de wijzers van de klok begonnen te draaien, de ruitertjes begonnen te rijden en de bel...mis. De bel begon niet te luiden. Hoe ze ook bliezen, de bel deed het niet. De koningszonen werden vreselijk boos op Slimme Toon.

DE MAGISCHE KLOK (THE MAGIC CLOCK)

ENGLISH

Because the bell, yes, the bell they felt was the most beautiful part of the entire clock. But ... Clever Tony had already realised what was the matter: "Oh, uh, uh, we forgot the clapper," he said, "that must still be lying in the room of the wizard. Uh, I will go get it".

The king's six sons had already been waiting impatiently and they helped Clever Tony to climb the tower. He hung the clapper in the bell, and then he cried down: "Blow again, it will be better now", the six princes raised their trumpets to their lips and blew. The knights started to ride, and the bell began to ring.

But who was that coming through the gate? The wizard. He saw and understood what had happened and turned white with rage. "Nasty thieves that you are", he shouted at the king's sons, "to steal such a beautiful clock, that took me three years to make. Just wait, I will teach you", and he muttered the strongest spell he knew.

Suddenly the king's sons could not move. They had to stand completely still, with their trumpets to their mouths. "Every fifteen minutes you will have to blow your horns" said the wizard, "and then when the knights ride, then people can see how you used to be free and happy on horseback riding through the fields, and how you are now changed into stone statues as punishment".

Clever Tony tried to hide behind the bell, but the wizard had seen him. "And you, Clever Tony, you must remain atop the roof of the tower forever and ring the bell. Then people can hear where to look for a dishonest knave".

DUTCH

Want de bel, ja, de bel vonden ze het mooiste van de hele klok. Maar... Slimme Toon had het al gezien: 'Hèhè, eh, eh, we zijn de klepel vergeten,' zei hij, 'die ligt zeker nog in de kamer van de tovenaer. Uh, ik zal 'm wel even halen.'

De zes koningszonen stonden al vol ongeduld te wachten, en ze hielpen Slimme Toon om op het torentje te klimmen. Daar hing hij de klepel in de bel, en toen riep-ie naar beneden: 'Blaast u nog 'ns Nu zal het wel beter gaan' De zes koningszonen hieven hun trompetten naar hun mond, en bliezen. De ruitertjes begonnen te rijden, en de bel begon te luiden.

Maar wie kwam daar door de poort? De tovenaer. Hij begreep ineens alles en werd wit van boosheid. 'Lelijke dieven die jullie zijn' riep-ie tegen de koningszonen, 'die mooie klok te stelen, waar ik drie jaar aan gewerkt heb. Wacht maar eens, ik zal jullie leren', en hij prevelde de sterkste toverspreuk die 'ie kende.

Plotseling konden de koningszonen zich niet meer bewegen. Ze moesten stokstijf blijven staan, met de trompet aan hun mond. 'Ieder kwartier zullen jullie moeten blazen,' zei de tovenaer, 'en als de ruitertjes dan gaan rijden, dan kunnen de mensen zien hoe jullie vroeger vrij en blij te paard door de velden reden, en hoe jullie nu voor straf in stenen beelden veranderd bent.'

Slimme Toon probeerde zich nog te verstoppen achter de bel, maar de tovenaer had 'm al gezien. 'En jij, Slimme Toon, jij zult voor altijd op het dak van de toren moeten blijven zitten en de bel luiden. Dan kunnen de mensen horen waar ze moeten komen kijken om een oneerlijke knecht te zien.'

DE MAGISCHE KLOK (THE MAGIC CLOCK)

ENGLISH

And, it happened just as the wizard said. And so it is now. Every fifteen minutes the king's sons blow their trumpets and every fifteen minutes Clever Tony rings the bell.

Clever he may be though not quite clever enough to escape his fate.

Maybe one day the spell will lose its power and they will all come back to life, the king's sons will be released and can ride through the fields once more, and Clever Tony could become an honest man ... who knows, maybe it will happen. Because yes, in fairy tales, anything is possible.

DUTCH

En, zoals de tovenaars zei, zo gebeurde het. En zo is het nu nog. Ieder kwartier blazen de koningszonen op hun trompetten en ieder kwartier luidt Slimme Toon de bel.

Maar hij is niet zó slim dat-ie van de toren afkan.

Misschien dat ooit de toverspreuk z'n kracht verliest en ze allen weer levend worden, dat de koningszonen weer vrij en frank door de velden kunnen rijden, en dat Slimme Toon een eerlijke knecht wordt... wie weet, gebeurt dat nog 'ns. Want ja, in sprookjes is alles mogelijk.

DE INDISCHE WATERLELIES

(THE INDIAN WATERLILIES)

Indoor showing

DE INDISCHE WATERLELIES (THE INDIAN WATERLILIES)

ENGLISH

At night, when the moon shines in this beautiful jungle, be sure to pay attention to these beautiful water lilies.

These flowers were once stars, who danced at night on the water together with the moon and the other stars,.

One morning a few stars did not listen when the moon goddess called for them to go back.

They danced and danced, until a witch appeared. For their punishment the witch changed them into water lilies.

And only in moonlit nights will the witch return. And then it happens...

DUTCH

's Nachts, als de maan schijnt in dit prachtige oerwoud, let dan vooral op deze mooie waterlelies.

Vroeger waren deze bloemen sterren, die samen met de maan en de andere sterren, 's nachts dansten op het water.

Op zekere morgen luisterden er enkele sterren níet, toen de maangodin hen riep om mee terug te gaan.

Ze dansten en dansten, tot een heks verscheen en hen voor straf veranderen in waterlelies.

En alléén in maanlichte nachten komt de heks terug. En dan gebeurt 't...

**HET MEISJE MET DE
ZWAVELSTOKJES
(THE LITTLE MATCH GIRL)**

Indoor showing

HET MEISJE MET DE ZWAVELSTOKJES (THE LITTLE MATCH GIRL)

ENGLISH

New Year's Eve,
Icy winds, a small lonely girl.
An abandoned child, a life in poverty.
No love received, stone cold feet, her slippers
lost.
One was stolen (a miscreant)
The other lost in the dark street

Matchsticks, that no one would buy
Fear of home, to avoid punishment
Behind the windows, prosperity and peace
Only a bit of warmth is her simple prayer
Would a single match from the bundle be
missed?
A single match, does she dare light?

A hearth lights, a radiant glow
Is it a miracle? Can she believe her eyes?
The dream fades, disappears on the wind
Miracles exist, but not for this child

A second stick, it lights in her hand
A banquet appears when it ignites
A roast goose, how could that goose be alive?!
A dream that is fleeting, it only takes a
moment.

A third flame shows the splendid majesty of a
twinkling Christmas tree that disappears into
the night.
Fairy lights scatter like stars.
They rise up to decorate the heavens.

One star in the sky races past the others, a
memory of what grandmother said:
'A shooting star, a soul will travel
To heavenly peace, to God's Paradise'

DUTCH

Oudejaarsavond, ijzige wind
Een eenzaam klein meisje, een verlaten kind
Een leven in armoede, geen liefde beschoren
Steenkoude voetjes, haar sloffen verloren
De één werd gestolen, (een onverlaat)
de ander onvindbaar in de donkere straat

Zwavelstokjes, die niemand wou kopen
Angst voor thuis, om straf te ontlopen
Achter de vensters huist welvaart en vrede
Enkel wat warmte is haar eenvoudige bede
Mag één enkel stokje aan de bundel
ontbreken?
Eén enkel stokje, zal ze het durven ontsteken?

Een kachel licht op, een stralende gloed
Is het een wonder? Ziet ze het goed?
Het droombeeld vervaagt, verdwijnt met de
wind
Wonderen bestaan, maar niet voor dit kind

Een tweede stokje; het vlamt op in haar hand
Een feestmaal verschijnt wanneer het
ontbrandt
Een ganzengebraad, hoe kan die gans leven?!
Een droom die vervliegt, het duurt maar héél
even.

Een derde vlam tovert de glanzende pracht
van een twinklende kerstboom die verdwijnt
in de nacht
Kerstboomlichtjes die als sterren verstrooien
Ze stijgen op om de hemel te tooien

Eén ster in het zwerk raast aan de anderen
voorbij
in herinnering komt wat grootmoeder zei:
Een vallende ster, een ziel gaat op reis
Naar hemelse vrede, naar Gods paradijs

HET MEISJE MET DE ZWAVELSTOKJES (THE LITTLE MATCH GIRL)

ENGLISH

And behold, there's granny, she reaches for
the child.

Radiating goodness with a love that wins.

Oh granny, dear granny, oh take me away
To the intimate warmth of your heavenly
peace.

And see, in grandmothers arms she flees this
earth.

Forever spared from worry and disaster.

In the snow stays this girl, in cold deceased
Her mouth frozen in a smile.
A smile of peace.

It is the power of love that always wins
Happiness is for everyone, and now for this
child.

DUTCH

En zie, daar is grootje, zij reikt naar het kind
Zacht stralend van goedheid met een liefde die
wint

Ach grootje, lief grootje, ach voer mij toch
mee

Naar de innige warmte van uw hemelse vree.

En zie, in grootmoeders armen ontvliedt zij
deez' aard

Voor eeuwig voor zorgen en rampspoed
gespaard

In de sneeuw blijft dit meisje, in kou
overleden

Haar mond in een glimlach, een glimlach van
vrede

Het is de kracht van de liefde die altijd wint
Het geluk is voor eenieder, en nu ook voor dit
kind.

**DE NIEUWE KLEREN VAN DE
KEIZER**

**(THE EMPERORS NEW
CLOTHES)**

Outdoor showing

DE NIEUWE KLEREN VAN DE KEIZER (THE EMPERORS NEW CLOTHES)

ENGLISH

There was once a vain emperor who liked nothing better than to prance about.

He had a wonderful new set of clothes for each hour of each day.

The people behind gold fences obeyed his commands dutifully, always

Bound to acclaim him and to stroke his vain ego.

Two of his subjects were dismayed, so much vanity was quite improper!

That is why they thought of a trick and appeared at the gates of the palace.

They knelt before him, kissed his feet and convinced him:

"We are imperial tailors and travel from palace to palace.

Specially for you we will weave a garment so colourful and so special.

A fabric invisible to the stupid, is that not phenomenal?

The emperor ordered them to weave this fabric ready to be made into new clothes.

The teahouse was designated as their sewing studio, in gold coins they were paid.

The tailors began the work, this wasn't just anything.

They snipped and weaved and sewed the most beautiful ...nothing!

The emperor could wait no longer, the minutes felt like hours,

So he sent his prime minister to take a peek at the tailors.

DUTCH

Er was een een ijdele keizer die niets liever deed dan flaneren,

Voor ieder uur van de dag had hij prachtige nieuwe kleren.

Het volk gehoorzaamde zoals altijd, achter gouden hekken maar braaf zijn bevelen

Verplicht gesteld hem te bejubelen en zijn ijdele ego te strelen.

Twee onderdanen waren verbolgen, zoveel ijdelheid was echt ongehoord!

Ze bedachten daarop een list en verschenen bij het paleis aan de poort.

Ze knielden voor de keizer, kusten zijn voeten en maakten hem wijs:

"Wij zijn keizerlijke kleermakers en reizen van paleis naar paleis.

Speciaal voor u weven we een gewaad, zo kleurrijk en zo speciaal,

een stof onzichtbaar voor de dommen, is dat fenomenaal."

De keizer beval hen die stof te weven, verwerkbaar tot nieuwe kledij.

Als naaiatelier werd het theehuis gewezen, met muntgoud betaald werden zij.

De kleermakers gingen aan het werk, dit was niet zomaar iets.

Ze knipten, weefden en naaiden, het allermooiste... niets!

De keizer kon niet langer wachten, de minuten voelden als uren,

Daarom stuurde hij zijn eerste minister om stiekem bij de kleermakers te gaan gluren.

DE NIEUWE KLEREN VAN DE KEIZER (THE EMPERORS NEW CLOTHES)

ENGLISH

The minister went pale when he saw the tailors weaving and folding busily.

But their hands were empty. Was he to consider himself stupid?

The minister, terribly shocked, quickly invented a tactic.

With much enthusiasm he proclaimed to the emperor: "It is really going to be magnificent!"

Overjoyed by the good news and preceded by his imperial procession,

The emperor headed to the teahouse to meet his new clothes.

Now that the emperor was finally allowed to try on the clothes, he turned a little bit pale.

He turned this way and that in front of the mirror, but he could not see the clothes no matter how hard he looked.

The emperor felt stupid but his court was cheering.

The clothes must be beautiful, so he told himself.

The emperor inhaled sharply when he saw his people standing behind the golden gates.

But with his head held high he decided to go outside.

"Oh! He isn't wearing anything!" cried out a little scamp.

It was silent for a moment, but soon everyone was laughing at the emperor.

With shame on his cheeks but with a dignified stride,

The emperor realised that he had been thoroughly fleeced.

DUTCH

De minister werd bleek, hij zag de kleermakers druk knippen, weven en vouwen.

Maar hun handen waren leeg, moest hij zichzelf nu als dom beschouwen?

De minister, hevig geschrokken, bedacht daarop snel een tactiek.

Met veel enthousiasme vertelde hij de keizer: "Het wordt werkelijk magnifiek!"

Verheugd door het goede bericht en voorafgegaan door zijn keizerlijke stoet,

Toog de keizer daarop naar het theehuis, zijn nieuwe kleren tegemoet.

Nu de keizer eindelijk mocht passen, werd hij toch wel een beetje bleek.

Hij draaide voor de spiegel, maar zag de kleren niet, hij goed hij ook keek.

De keizer voelde zich dom, maar zijn hofhouding stond te juichen.

De kleren moesten we mooi zijn, zo probeerde hij zichzelf te overtuigen.

De keizer haalde diep adem toen hij zijn volk achter de gouden poorten zag staan.

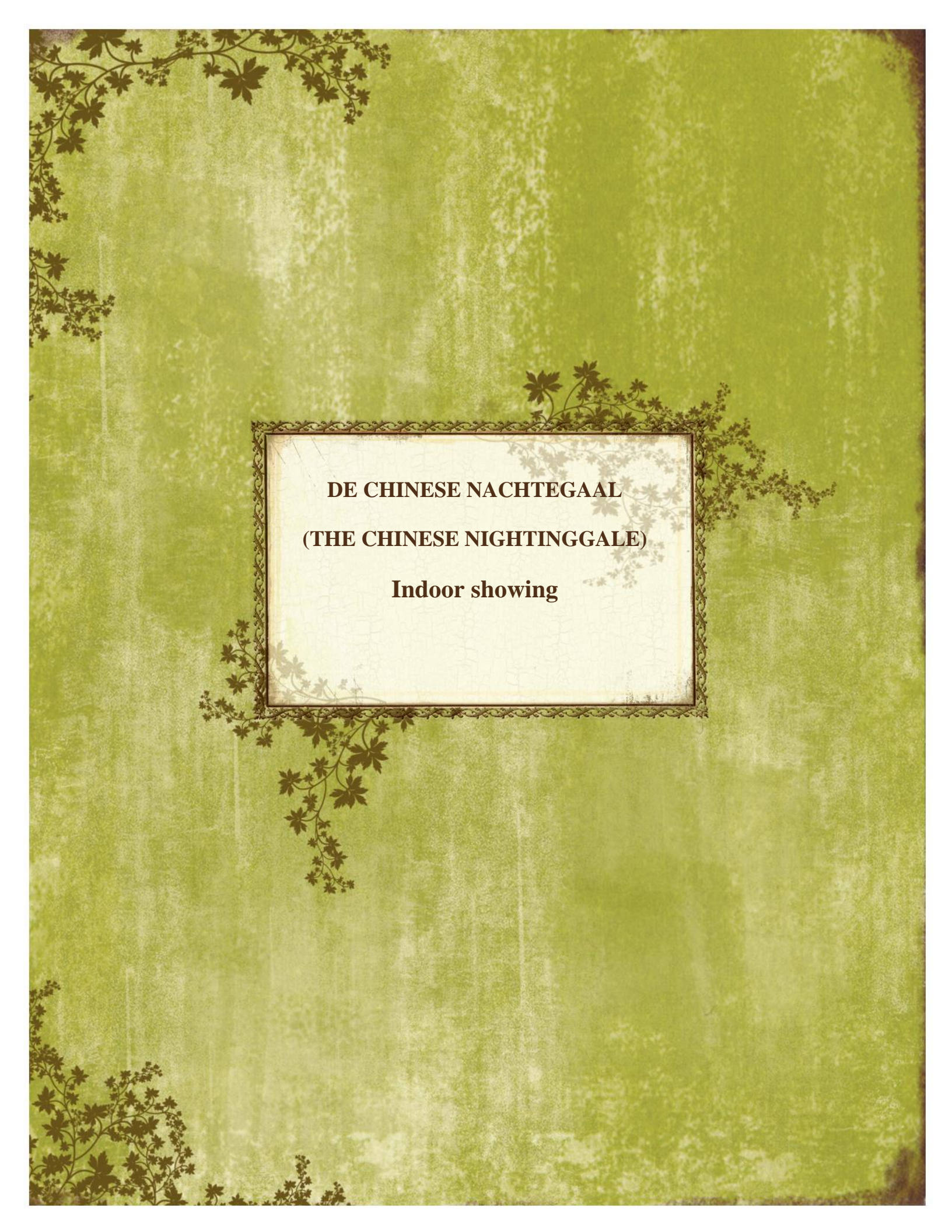
Maar met opgeheven hoofd besloot hij toen om toch naar buiten te gaan.

"Ooh! Hij heeft helemaal niets aan!" riep plots een kleine guit

Het was even stil, maar toen lachte iedereen de keizer uit.

Met schaamrood op zijn wangen, maar met een zo waardig mogelijke tred,

besepte de keizer dat hij lelijk uit zijn hemd was gezet.

DE CHINESE NACHTEGAAL
(THE CHINESE NIGHTINGALE)

Indoor showing

DE CHINESE NACHTEGAAL (THE CHINESE NIGHTINGALE)

ENGLISH

Long ago an emperor lived in China.

He loved the very finest of things and when he heard that there was a bird in his empire, who sang so beautifully that people came from far and wide to hear its songs, he gave the order to look for this bird.

The nightingale was very honoured and that night he appeared at the window of the emperor.

Emperor: "Is this all?!"

...Exclaimed the disappointed emperor at the sight of the simple grey bird.

But the song of the nightingale struck the emperor directly in his heart. Tears of emotion streamed over his cheeks.

Emperor: "This is the most beautiful thing I have ever heard!"

...stammered the emperor and every evening the nightingale appeared at his window and sang its highest song to the emperor.

But one day, a large package was delivered in which a mechanical nightingale sat, set with diamonds and precious gemstones. When you wound it up, it would move and sing its highest song.

Emperor: "This one is much lovelier than the real one! And sings just as beautifully."

...Thought the emperor.

He told the nightingale that he no longer needed to return, as he had a much better one now. And many a year the emperor listened to his lovely nightingale.

Until something terrible happened. Suddenly an awful sound came from the bird. After which it was silent and no matter what the emperor tried it was to no avail. The emperor was inconsolable. He became sick with grief.

DUTCH

Lang geleden woonde er in China een keizer.

Hij hield van de allermooiste dingen, en toen hij hoorde dat er een vogel in zijn rijk was die zo mooi zong dat men van ver kwam om zijn liederen te horen, gaf hij de opdracht om deze vogel voor hem te zoeken.

De nachtegaal was zeer vereerd en verscheen die avond aan het raam bij de keizer.

Keizer: "Is dit alles?!"

...Riep de keizer teleurgesteld uit bij het zien van het eenvoudige grauwe vogeltje.

Maar de zang van de nachtegaal trof de keizer direct in het hart. Van de ontroering liepen de tranen hem over zijn wangen.

Keizer: "Dit is het aller-allermooiste wat ik ooit heb gehoord!"

...Stamemde de keizer en iedere avond erna verscheen de nachtegaal aan zijn raam, en zong voor de keizer het hoogste lied.

Maar op een dag, werd er een groot pak afgeleverd, waarin een mechanische nachtegaal zat, bezet met kostbare diamanten en edelstenen. Als je hem opwond bewoog hij en zong zijn hoogste lied.

Keizer: "Deze is veel mooier dan de echte! En kan net zo mooi zingen."

...Vond de keizer.

Hij zei de nachtegaal dat hij niet meer terug hoefde te komen, want hij had nu een veel mooiere. En hele jaren lang luisterde de keizer naar zijn gouden nachtegaal.

Totdat er iets ergs gebeurde. Plots kwam er een akelig geluid uit de kunstvogel. Die daarna zweeg en wat de keizer ook kon proberen het mocht niet baten. De keizer was ontroostbaar. Hij werd ziek van verdriet.

DE CHINESE NACHTEGAAL (THE CHINESE NIGHTINGALE)

ENGLISH

Throughout China everyone was so very sad.
For all the people loved their emperor dearly.

Emperor: "Nooo Nooo Nooo Go Away! Nooo
Go Away! "

Death: "You are mine. I now own the symbols
of your power, your crown, your sword and
the imperial flag. I would take away your
greatest asset. Your life.

Hear how your life flows away. In my empire
you will serve me. Riches will not help you.
Only the warmth of unconditional love and
loyalty could save you now from the cold of
death hahaha!...huh? huh?! Aaahh!!"

Servant 1: "Hmm? The emperor lives!"

Servant 2: "Huh??"

Emperor: "Gooooood moorrning!"

DUTCH

In heel china was iedereen daarom zeer
verdrietig. Want alle mensen hielden veel van
hun keizer.

Keizer: "Neee Neeee Neee Ga Weg!! Neee Ga
Weg !! "

Dood: "Je bent van mij. Nu bezit ik over de
symbolen van je macht, je kroon, je zwaard en
het keizerlijk vaandel. Ik zou je grootste bezit
ontnemen. Je leven.

Hoor hoe het leven uit je weg vloeit. In mijn
rijk zul je mij ten dienste staan. Rijkdommen
zullen je niet baten. enkel de warmte van
onvoorwaardelijke liefde en trouw zou je nog
kunnen redden van de koude des doods
hahaha!...huh? huh?! Aaahh!!"

Dienaar 1: "Hmm? De keizer leeft!"

Dienaar 2: "Huh??"

Keizer: "Goeeedemorgen!!"

VILLA VOLTA

Indoor showing

VILLA VOLTA PRESHOW I

ENGLISH

In the middle of the 18th century a wave of violence engulfed our Brabantian Campine and Limburg countryside. Hordes of unscrupulous bandits tore through our peaceful streets, plundering and setting fires.

They called themselves "The Buckriders" after shadowy spirits of the air that, according to a medieval myth, swarmed the dark night sky, seated on bucks and could even penetrate sealed houses.

Marie: The Buckriders, vipers spawn that they art. They've got to exterminate them, root them out.

Jonge Peer: Yes, that's for sure Marie, that's for sure.

Man 2: I have heard that last night they burned down the home of Arjan de Stoere and took everything of value.

Female 2: Oh, this can't be true, can it?!

Marie: Vipers spawn that they art.

Female 2: They say that their eyes light up in the dark and they are so fast that doom strikes you like thunder.

Marie: All talk I tell you. Vile riffraff that with low tricks and bribery, make servants of the common people. Let them rob the Lord of the Land then it will be a cold day for them indeed.

DUTCH

In het midden van de 18e eeuw overspoelden golven van geweld onze Brabantse Kempen en het Limburgse platteland. Horden van gewetenloos boevenpak trokken plunderend en brandstichtend door onze vredige dreven.

Zij noemden zich: de Bokkerijders, naar schimmige luchtgeesten, die volgens een Middeleeuwse mythe, op bokken gezeten door de donkere nachtelijke hemel zwermden en zelfs afgesloten huizen konden binnendringen.

Marie: De bokkerijders, addergebroed dat is 't. Ze moeten ze uitroeien met wortel en tak dat moeten ze.

Jonge Peer: Ja, da's zeker Marie, da's zeker.

Man 2: Ik heb gehoord dat ze verleden nacht de stee van Arjan de Stoere hebben platgebrand en alles van waarde hebben meegenomen.

Vrouw 2: Oh ja, 't is toch niet waar war hè?!

Marie: Addergebroed dat is 't.

Vrouw 2: Ze zeggen dat hun ogen licht geven in het donker en dat ze zo rap zijn dat het noodlot u treft als den donder.

Marie: Gezwets dat zeg ik u. Achterbaks gepeupel dat met lage streken en omkoperij het gewone volk knecht. Laat ze de landheer maar eens beroven dan komen ze van een kouwe kermis thuis.

VILLA VOLTA PRESHOW I

ENGLISH

The myth tells us that this devilish army of Buckriders found its end in a gruesome battle, high in the heavens above the Postel Abbey.

Sixty long years the gang carried out a reign of terror over the rural population. Their satanic guild sign; a bucks foot, made everyone shudder and filled them with fear

Jonge Peer: Cursed art those Buckriders, the parasites of this region and their Hugo in particular.

Marie: He's a godless troublemaker that Hugo. With his long black mane he's like the Devil's twin. When he's around your life is in peril.

Woman 2: Not to mention your house and home.

Marie: Even the bolts before the portcullis can't stop him.

Woman 2: Oh lord, who could deliver us from such tormentors.

Jonge Peer: A blasphemous bandit that's for sure but remember: Pride comes before a fall

Man 2: That may be, Jonge Peer, but for now he does not care.

Marie: Even as a young one he was no good. Always going against the authorities. You saw it coming even then that he would become a ne'er-do-well.

Hear the story of Hugo, Hugo van de Loonsche Duynen, who joined this mean pack of robbers. A man without compassion, possessed of an unbridled greed, and lust for money. Hugo, the Buckrider!

DUTCH

De mythe verhaalt, dat dit duivelse leger van bokkerijders zijn einde vond in een gruwelijke slag, hoog in de hemelen boven de Postelse abdij.

Zestig lange jaren oefende de bende een waar schrikbewind uit over de plattelandsbevolking. Hun satanische gildeteken, een bokkepoot, vervulde eenieder met huiver, en angst....

Jonge Peer: Vervloekt zijn die Bokkerijders, de parasieten van deze streek en hun Hugo in het bijzonder.

Marie: Het is een goddeloze doerak die 'n Hugo. Met zijn lange zwarte manen is't d'n duvel gelijk. Wanneer hij in de buurt is bent ge uw leven niet zeker.

Vrouw 2: Om maar te zwijgen over have en goed.

Marie: Zelfs de grendels voor de valdeur houden hem niet tegen.

Vrouw 2: Ach heere, wie zal ons kunnen verlossen van zulke kwelgeesten.

Jonge Peer: Een godslasterlijke bandiet da's zeker maar bedenk wel: Hoogmoed komt voor den val

Man 2: Dat kan wel zijn Jonge Peer maar voorlopig trekt hij zich daar niets van aan.

Marie: Als jongeling deugde hij al niet. Altijd tegen het regeur in. Ge zag het toen al aankomen dat hij een deugniet zou worden.

Hoort hier het verhaal van Hugo, Hugo van de Loonsche Duynen, die zich bij dit gemene pak van rovers aansloot. Een man zonder enig mededogen, bezeten van een tomeloze hebzucht, en gier naar geld. Hugo, de Bokkerijder!

VILLA VOLTA PRESHOW II

ENGLISH

This house, this cursed house ... Hell hath found its equal. That one cursed evening in the Belgian Campine ... The sun was low and we sought beds for the night but found no trace of villages. But suddenly, in the distance ... a great building. The Postel Abbey, we knew. We brought the horses to gallop, and when the sun set, we arrived at the chapel.

There was light behind the windows and it was deathly quiet. No monks chanting or pious mutterings. Behind the chapel door, gold cups and silver candlesticks for the taking, hahaha! With this in mind we rammed the door! No one The altar sparkled with its spoils. The candles were lit ... strange. My men cracked open the offertory box, and I myself emptied the altar.

And then, suddenly, a slender hand appeared on my shoulder. I looked around, and behind me stood a young woman, her eyes ablaze. All saw her, and the clinking of gold and silver ceased. She seemed ... to float in her long white dress. For a moment I felt something like fear, and she spoke to me: "You, Hugo van den Loonsche Duynen, thou desecrate here this house. So repent, and seek not to call the Lord's wrath upon you"

But I, I overcame my fear, dismissed her with scornful laughter and shoved her away roughly. I called for the men to leave and saw that she dissolved into nothing ... A day later, I reached my house. I was shocked; atop the facade stood...SHE! The lady from the chapel!

DUTCH

Dit huis, dit vervloekte huis... het is een hel gelijk. Die ene vervloekte avond in de Belgische Kempen... de zon stond laag en we zochten bedden voor de nacht, maar van dorpen was geen spoor. Maar ineens, in de verte... een groot gebouw. De abdij van Postel, wisten wij. We brachten de paarden in galop, en toen de zon was weggezakt, kwamen we aan bij de kapel.

Er was licht achter de ramen en het was er doodstil. Geen monnikenzang of vroom geprevel. Achter de kapel deur gouden kelken en zilveren kandelaars voor het oprapen, hahaha! Met deze gedachte ramden we de deur! Geen mens.... Op het altaar glinsterde de buit. De kaarsen waren ontstoken... vreemd. Mijn mannen kraakten het offerblok, en ikzelf leegde het altaar.

En toen, plotseling, op mijn schouder een slanke hand. Ik keek om, en achter mij stond een jonge vrouw, haar ogen vol vuur. Allen zagen haar, en het gerinkel verstomde. Ze leek... te zweven in haar lange witte kleed. Even voelde ik iets van angst, en ze sprak tot mij: 'Gij, Hugo van den Loonsche Duynen, gij ontheiligt hier dit huis. Zo kom tot inkeer, en roep niet de toorn des Heren over u af....'

Maar ik, ik overwon mijn angst; hoonde haar weg met schampere lach en stootte haar ruw terug. Ik riep de mannen op te gaan en zag dat zij zich oploste in het niets... Een dag later bereikte ik mijn huis. Ik schrok: boven op de gevel stond... ZIJ! De dame uit de kapel!

VILLA VOLTA PRESHOW II

ENGLISH

Her arms waved as if swaying in the wind. I heard her voice, as if it were floating in my head: "Nowhere in your own home, nor anywhere in the world shall thou find rest or peace, now that thou hath violated God's house ... only when a noble person with the clean conscience of a new born child will enter your dwelling, shall thou find peace in your home and in your heart ...

That curse, my gruesome fate, so far has not been broken ... Enter with a pure soul, so that the doom may fall from this house, and my soul can acquire the rest, which I so greatly desire

-Dames en heren, let u op! De deuren openen in uw richting. Ladies and gentleman, please stand back. The doors will open in your direction.-

DUTCH

Haar armen wuifden, als wiegden ze op de wind. Ik hoorde haar stem, als zweefde die in mijn hoofd: 'Nergens in uw eigen huis, noch waar ook ter wereld, zult gij rust of vrede vinden, nu gij Gods huis geschonden hebt... eerst dan, wanneer een edel mens met het reine geweten van een pasgeboren kind, uw woonstede zal betreden, dan zult gij vrede vinden, in uw huis en in uw hart...

Die ban, mijn gruwelijk lot, is tot op heden niet gebroken... Treed binnen met een reine ziel, opdat de doem valt van dit huis, en mijn ziel de rust verkrijgt, waar ik zo hevig naar verlang.....

-Dames en heren, let u op! De deuren openen in uw richting. Ladies and gentleman, please stand back. The doors will open in your direction.-

HET VOLK VAN LAAF
(THE PEOPLE OF LAAF)

Indoor showing

HET VOLK VAN LAAF (THE PEOPLE OF LAAF)

ENGLISH

A long time ago, millions of years ago, there lived a merry little folk in the North Pole. For where now it is freezing cold, back then it was nice and warm. This nation consisted of Great Father Laaf, Great Mother Lot and their children, the Laven. They called themselves the People of Laaf.

One bad day, a very bad day, they were struck by a great disaster because suddenly it was terribly cold and that is exactly the one thing Laven cannot stand. Freezing rain came down from the heavens day and night. Everything died! Naturally, this danger also threatened the Laven for without heat they cannot live. Then they would irrevocably die! Then they die the big death! Of course Laven sometimes just die, but then, like at birth, Mother Lot taps them on their laaf navel to give them life and they go on living happily ever after.

But when the cold air kept getting icier they had to do something. Father Laaf thought deeply. So deeply you could almost hear him thinking: "I have it!" he suddenly shouted. "Laven we will go travel, go deep into the bosom of mother earth, because there it is warm". The Laven began to dig and dig. They dug day and night as if their lives depended on it. Of course it did: "This is our only chance! In the depths of mother earth we can survive!". The hole grew deeper and deeper.

The deep, dark polar night wrapped itself around the land of the Laven and the Laven disappeared into the big hole. They would never see their own dear land again but they were saved. Before they closed the big hole everyone was counted to make sure everyone was inside.

DUTCH

Heel lang geleden, miljoenen jaren geleden, leefde er een vrolijk volkje pal op de Noordpool. Want, waar het nu steenkoud is, daar was het toen heerlijk warm. Dat volk bestond uit Stamvader Laaf, oermoeder Lot en hun kinderen, de Laven. Ze noemden zich het Volk van Laaf.

Op een kwade dag, een hele kwade dag, werden zij overvallen door een groot onheil want plotseling werd het vreselijk koud en dat is nu precies waar Laven niet tegen kunnen. De ijsregen kletterde dag en nacht uit de hemel. Alles ging dood! Dat gevaar bedreigde natuurlijk ook de Laven want zonder warmte kunnen de Laven niet leven. Dan gaan ze onherroepelijk dood! Dan leggen ze het grote lood! Natuurlijk leggen Laven ook wel eens gewoon het loodje. Maar dan worden ze, net als bij hun geboorte, door moeder Lot weer van lotje getikt op de plaats waar hun buikjes een laventje hebben. En, ze leven dan weer lustig verder.

Maar toen de koude steeds ijziger werd moest er iets gebeuren. Vader Laaf dacht diep na. Zo diep dat je hem bijna kon horen denken: "Ik heb het!"; riep hij plotseling. "Laven we gaan op reis, we gaan diep in de schoot van moeder aarde, want daar is het warm". De Laven begonnen te graven en te graven. Ze groeven dag en nacht alsof hun leven er vanaf hing. Dat was natuurlijk ook zo: "Dit is onze enige kans! In het binnenste der aarde kunnen we overleven!" Het gat werd hoe langer hoe dieper.

Diep donker legde de Poolnacht zich over het Lavenland en de Laven verdwenen in het grote gat. Ze zouden hun lieve landje nooit meer terugzien. Maar ze waren gered, voordat ze het grote gat sloten werd voor de zekerheid geteld of iedereen wel binnen was.

HET VOLK VAN LAAF (THE PEOPLE OF LAAF)

ENGLISH

No! Father Laaf was not in the hole. A few very brave Laven crawled up to the edge of the large hole to look for him. Oh! And there was Father Laaf, frozen stiff! He had been searching for Mother Lot because he did not know she was already safely down in the hole. Great Father Laaf had died the big death! The death from which he will never awaken.

As happy as the Laven were about their salvation, they were terribly sad about the tragic lot of Father Laaf. For the first time in their long lives, the Laven cried. It was the day of great sorrow. The suffering of Great Mother Lot was so great that the Laven made a plan to comfort her. They created a beautiful golden statue of Father Laaf.

The statue of Father Laaf gave Mother Lot courage again and gave her people new strength. They could move forward and begin their long journey through the depths of the earth...searching for a new land.

On their thousand year search they came across all sorts of things. Remains of past lives, large animals, animals so big that the curious Laven needed ladders to carve them out. They made beautiful drawings of these animals to capture what it was like back then. The Laven crossed the great oil sea, a sticky mess that stunk badly and where you should be very careful with fire.

And everywhere they went they dug a tunnel up to the surface of the earth, to see if the land above was pleasant enough for them to live there forever. This is how the volcanoes were created, from which lava still often spouts. But no matter how far they travelled or how often they came up to look, what they sought they could not find.

DUTCH

Nee! Vader Laaf was niet in het gat. Een paar heel dappere Laven kropen naar boven om over de rand van het grote gat te kijken. Oh! En daar stond Vader Laaf, stijf bevroren! Hij had buiten het gat gezocht naar Moeder Lot omdat hij niet wist dat zij al veilig beneden was. Stamvader Laaf had het grote lood gelegd. Het lood waaruit hij nooit meer wakker zou worden.

Zo blij als de Laven waren om hun redding, zo verdrietig waren ze om het droef lot van Vader Laaf. Voor het eerst in hun lange leven, huilde de Laven. Het was de dag van het grote leed. Het leed van oermoeder Lot was zo groot dat de Laven een plan maakten om haar te troosten. Ze maakten van goud een prachtig beeld van vader Laaf.

Het beeld van vader Laaf gaf moeder Lot weer moed en haar volk nieuwe kracht. Ze konden weer vooruit en begonnen aan hun lange reis door het binnenste der aarde...op zoek naar een nieuw land.

Op hun duizende jaren durende zoektocht kwamen ze van alles tegen. Resten van vroeger leven, grote beesten, dieren zo groot dat de nieuwsgierige Laven ladders nodig hadden om ze in moot te hakken. Ze maakten er mooie tekeningen van om voor later vast te leggen hoe het vroeger was. De Laven staken de grote oliezee over, een kleverige boel die vies rook en waar je heel voorzichtig moest zijn met vuur.

En overal waar ze kwamen groeven ze een tunnel naar boven, naar de oppervlakte van de aarde, om te kijken of het land er fijn genoeg was om voorgoed te gaan wonen. Zo ontstonden overal de vulkanen, waar vaak nog steeds Lava uit komt. Maar hoe ver ze ook reisden en hoe vaak ze ook boven gingen kijken, wat ze zochten vonden ze niet.

HET VOLK VAN LAAF (THE PEOPLE OF LAAF)

ENGLISH

Until one day something strange happened. High above their heads sounded joyous music and suddenly they heard the loud cry "Alaaf! Alaaf!".

Now you should know that "Alaaf" is actually the collective cry of the Laven. They could not wait and rushed to dig a tunnel and what they saw exceeded their wildest expectations. Colourfully dressed people who sang and danced as if their lives were about nothing but fun. This was their new home land.

The Laven observed how people built their houses and copied it in their own way. The people of Laaf built their village here in the Efteling and they called it, The Lavenlaar. Take a good look at how they live. They look a bit like us, and who knows, they have learned some things from us maybe we can learn something from them.

DUTCH

Totdat er op een dag iets heel vreemds gebeurde. Hoog boven hun hoofden klonk luimige muziek en ineens hoorde ze luid de uitroep "Alaaf!" Alaaf!".

Nu moet je weten dat "Alaaf" de verzamel kreet is van de Laven. Ze konden niet meer wachten en groeven in grote haast een tunnel naar boven. En wat ze zagen overtrof werkelijk hun stoutste verwachtingen. Kleurrijk uitgedoste mensen die zongen en dansten alsof hun leven lauter lol was. Dit was hun nieuwe thuis land.

De Laven keken hoe de mensen bouwden en deden dat op hun manier na. Zo bouwt het Volk van Laaf hier in de Efteling haar eigen dorp en ze noemden het; Het Lavenlaar. Kijk maar eens goed hoe ze hier leven. Ze lijken wel wat op ons, en wie weet, zij hebben wat van ons geleerd misschien kunnen wij nog wat van hun leren.

A.E.G.T.T.E

aegtte@gmail.com | <http://aegtte.weebly.com/>